

17. mai dagen

her på stedd, blei en virkelig festlig dag — en av dei sjeldne. Speilblank sjø og vårsolens tindrende gullglans over hav og landskap. Skog og marker i ferd med å kle seg i sommerens grønne drakt. Vegene tørre og fin som var de høvlet. Og dette så tidlig på året — måtte så ikke alt folket bli grepet av en naturlig syttende mai stemning.

Tidlig på morgenen var det kraftig saluttering og musikkorpsset spilte endel numre. Kl. 14 30 gikk det store barne- og folketøget sammen ut fra folkeskolen og fortsatte innover til Knut Kiils butikk, returnerte samme veg tilbake og fortsatte så utover til Nylund.

Tøget returnerte så derfra og opp til Heimly, hvor lærar Sverre Årøen talte for barna og Skolestyrar Skåheim for de voksne. Musikkorpsset spilte flere numre. Sangkoret sang «Unge Norge», «Nys munde det regne så såre» og «Ja, vi elsker». I skolesalene blei barna først bevertet og deretter de voksne. Et festlig og morsomt innslag i 17-maifeiringen var fotballkampen mellom fotballkl. «Rulle» og «Stange». Inn marsjen på bana og kampen i det hele, vakte stor jubel blant de mange tilskuere. Der gikk og de forskjellige leiker særlig for barna med «liv og lyst».

På festen som tok til i 20 tida om kvelden, var gymnastikksalen fullsett. Festnemdas formann E. Nilsen baud velkommen og så tonte Elias Bliks «Å eg veit meg eit land» kraftig gjennom salen. «Jørgensens Trio» (frk. Stuve, fiolin, Jørgensens, fløyte og fru Jørgensen, piano) gav tonefølje og spilte ellers fleire musikkstykke under varmt bifall.

Frk. Stuve og her. Gran leste opp. E. Nilsen kåserte over dagens hendinger og betydning. Særlig fikk hele persongalleriet av dagens fotballspillere sin velfortjente «ros og ris». Forøvrig både skjemt og i alvår. Etter at alle på en rask og knirkefri måte var blitt rikelig traktert med kaffe, smørebrød og bløtkaker, sluttet festen med Garborgs «Gud signe Noregs land».

Festnemda fortjener en særlig honnør for det stilfulle, greie arrangement og skolestyrer Skaaheim, som stilte skolens lokaler og eiendom til disposisjon — ikke minst.